

32000L0013

L 109/29

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

6.5.2000

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2000/13/ES
ze dne 20. března 2000
o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy
a související reklamy

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 79/112/EHS ze dne 18. prosince 1978 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin určených k prodeji konečnému spotřebiteli, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽³⁾ byla často a podstatně měněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by tedy uvedená směrnice měla být kodifikována.
- (2) Rozdíly mezi právními a správními předpisy členských států o označování potravin mohou bránit volnému pohybu těchto výrobků a mohou vést k vytvoření nerovných podmínek pro hospodářskou soutěž.
- (3) Je proto nezbytné, aby došlo ke sblížení těchto právních předpisů s cílem přispět k hladkému fungování vnitřního trhu.
- (4) Účelem této směrnice musí být stanovení obecných pravidel Společenství použitelných horizontálně pro všechny potraviny uváděné na trh.
- (5) Pravidla specifické povahy, která se vztahují vertikálně pouze na některé potraviny, musí být naopak stanovena v rámci právních předpisů upravujících tyto výrobky.
- (6) Prvotním zřetelem jakékoli právní úpravy označování potravin musí být potřeba informovat a chránit spotřebitele.
- (7) Tato potřeba znamená, že členské státy mohou v souladu s pravidly Smlouvy stanovit požadavky jazykového charakteru.
- (8) Nejvhodnější je používat podrobné označování, zejména uvádění přesných údajů o povaze a charakteristických znacích výrobků, které umožní spotřebiteli vybírat výrobky se znalostí věci, neboť vytváří nejméně překážek volnému obchodu.
- (9) Je proto nezbytné vypracovat seznam všech údajů, které by v zásadě měly být uváděny na etiketách všech potravin.
- (10) Horizontální povaha této směrnice však v počáteční fázi neumožňuje zařadit mezi povinné údaje všechny údaje, které musí být doplněny do seznamu použitelného v zásadě na všechny potraviny. V pozdější fázi je však třeba přijmout předpisy Společenství, které stávající pravidla doplňují.
- (11) Pokud neexistují zvláštní pravidla Společenství, členské státy si kromě toho musí ponechat právo stanovit některé vnitrostátní předpisy, které lze připojit k obecným ustanovením této směrnice. Uvedené předpisy však musí podléhat postupu Společenství.
- (12) Pokud chce členský stát přijmout nový právní předpis, dotýčný postup Společenství musí mít formu rozhodnutí Společenství.
- (13) Normotvůrci Společenství je kromě toho třeba umožnit, aby ve výjimečných případech stanovil odchylky od některých obecně stanovených povinností.
- (14) Pravidla pro označování musí rovněž zakázat používání údajů, které by kupujícího uváděly v omyl nebo které připsují potravinám léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, musí se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu.
- (15) S cílem usnadnit obchod mezi členskými státy může být stanoveno, že ve fázi předcházející prodeji konečnému spotřebiteli mají být na vnějším obalu uvedeny pouze údaje o podstatných znacích a že některé povinné údaje, které musí být uvedeny na balených potravinách, mají být uvedeny pouze v příslušných obchodních dokladech.
- (16) S ohledem na místní podmínky a praktické záležitosti si členské státy musí ponechat právo stanovit pravidla pro označování potravin prodávaných jako nebalené; v takovém případě je však třeba zajistit informovanost spotřebitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 258, 10.9.1999, s. 12.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 18. ledna 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. března 2000.

⁽³⁾ Úř. věst. L 33, 8.2.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/4/ES (Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 21).

⁽⁴⁾ Viz příloha IV část B.

(17) S cílem zjednodušit a urychlit postup je nutné pověřit Komisi, aby přijala prováděcí opatření technického charakteru.

(18) Opatření nezbytná pro provádění této směrnice musí být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (1).

(19) Touto směrnicí nesmí být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy IV,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se týká označování potravin určených k tomu, aby byly v nezměněném stavu dodány konečnému spotřebiteli, jakož i některých aspektů týkajících se jejich obchodní úpravy a související reklamy.

2. Tato směrnice se rovněž použije pro potraviny určené k zásobování restaurací, nemocnic, jídelen a dalších podobných zařízení společného stravování (dále jen „zařízení společného stravování“).

3. Pro účely této směrnice se rozumí

- a) „označením“ slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravine a které jsou uvedeny na kterémkoli obalu, dokladu, nápisu, etiketě, krčkové nebo rukávové etiketě, jimiž je potravina opatřena nebo jež se k potravine vztahují;
- b) „balenou potravinou“ prodejní jednotka v obchodní úpravě v nezměněném stavu určená konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování, která se skládá z potraviny a obalu, do něhož byla potravina vložena před uvedením do prodeje, a to bez ohledu na to, zda je potravina v obalu uzavřena zcela nebo pouze zčásti, avšak v každém případě takovým způsobem, že bez otevření nebo výměny obalu nelze vyměnit jeho obsah.

Článek 2

1. Použité způsoby označování nesmějí:

- a) uvádět kupujícího v omyl, zejména
  - i) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, identitu, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, původ nebo provenienci, způsob výroby nebo získání;
  - ii) připisováním účinků nebo vlastností, které dotyčná potravina nemá;

iii) vyvoláváním dojmu, že dotyčná potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají tyto stejné charakteristiky;

b) s výhradou předpisů Společenství, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, připisovat potravine vlastnosti umožňující předcházet určité lidské nemoci, léčit ji nebo ji vyléčit, nebo tyto vlastnosti uvádět.

2. Rada postupem podle článku 95 Smlouvy vypracuje nevyčerpávající seznam tvrzení ve smyslu odstavce 1, jejichž použití musí být v každém případě zakázáno nebo omezeno.

3. Zákazy a omezení stanovená v odstavcích 1 a 2 se rovněž použijí na

- a) obchodní úpravu potravin a zejména na tvar nebo vzhled potravin nebo jejich obalu, na použitý obalový materiál, na způsob, jakým jsou aranžovány, jakož i na prostředí, v němž jsou vystavovány;
- b) související reklamu.

Článek 3

1. V souladu s články 4 až 17 a s výhradou odchylek v nich obsažených se při označování potravin uvádějí pouze tyto povinné údaje:

- 1) název, pod nímž je výrobek prodáván;
- 2) seznam složek;
- 3) množství určitých složek nebo skupin složek podle článku 7;
- 4) u balených potravin jejich čisté množství;
- 5) datum minimální trvanlivosti nebo v případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, slova „spotřebujte do“ a příslušné datum;
- 6) zvláštní podmínky uchování a použití;
- 7) jméno nebo obchodní jméno a sídlo výrobce nebo balírní nebo prodejce usazeného ve Společenství.

Členské státy však mají nadále právo požadovat u másla vyráběného na jejich území pouze údaj o výrobci, balírně nebo prodejci.

Aniž je dotčeny informace stanovené v článku 24, členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům všechna opatření přijatá podle druhého pododstavce;

- 8) místo původu nebo provenienci v těch případech, kdy by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečný původ nebo skutečnou provenienci potraviny;
- 9) návod k použití v případě potraviny, kterou by bez tohoto návodu nebylo možné vhodným způsobem použít;
- 10) u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % (obj.) se uvede skutečný obsah alkoholu (% obj.).

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Odchylně od odstavce 1 si členské státy mohou ponechat vnitrostátní předpisy, které ve vztahu k vnitrostátní výrobě požadují, aby byl uveden výrobní podnik nebo balírna.

3. Ustanovení tohoto článku jsou použitelná, aniž jsou dotčeny přesnější nebo rozsáhlejší předpisy o hmotnostech a mírách.

Článek 4

1. Předpisy Společenství, které jsou použitelné pro určité potraviny, a nikoli pro potraviny obecně, se mohou ve výjimečných případech odchylovat od požadavků stanovených v čl. 3 odst. 1 bodech 2 a 5, pokud by to nebylo na úkor informovanosti kupujících.

2. Předpisy Společenství, které jsou použitelné pro určité potraviny, a nikoli pro potraviny obecně, mohou stanovit další povinné údaje kromě údajů uvedených v článku 3.

Pokud takové předpisy neexistují, mohou členské státy tyto údaje stanovit postupem podle článku 19.

3. Předpisy Společenství uvedené v odstavcích 1 a 2 se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 5

1. Názvem, pod kterým je potravina prodávána, je název stanovený pro tuto potravinu v právních předpisech Společenství, které se na ni vztahují.

a) Neexistují-li předpisy Společenství, pak názvem, pod kterým je potravina prodávána, je název stanovený v platných právních a správních předpisech členského státu, v němž je výrobek prodáván konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování.

Pokud takový název chybí, pak názvem, pod kterým je výrobek prodáván, je název, který je vžitý v členském státě, v němž je výrobek prodáván konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování, nebo popis potraviny, popřípadě rovněž popis jejího použití, který musí být dostatečně přesný, aby kupujícímu umožnil poznat skutečnou podstatu potraviny a odlišit potravinu od jiných výrobků, se kterými by mohla být zaměněna.

b) Použití prodejního názvu, pod kterým je výrobek legálně vyráběn a uváděn na trh v členském státě výroby, je v členském státě prodeje rovněž povoleno.

Neumožňuje-li však použití jiných ustanovení této směrnice, zejména ustanovení článku 3, aby spotřebitelé v členském státě prodeje zjistili skutečnou povahu potraviny a odlišili ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, k prodejnímu názvu se připojí další popisné informace, které musí být uvedeny v blízkosti prodejního názvu.

c) Ve výjimečných případech se prodejní název používáný v členském státě výroby nepoužije v členském státě prodeje, pokud se potravina, kterou označuje, liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé pod dotčným názvem do té míry,

že by ustanovení písmene b) nezajistila v členském státu prodeje správné informování spotřebitelů.

2. Název, pod nímž je výrobek prodáván, nesmí být nahrazen ochrannou známkou, obchodní značkou nebo vymyšleným názvem.

3. Název, pod nímž je výrobek prodáván, musí obsahovat údaje o fyzikálním stavu potraviny nebo o určitém způsobu úpravy (např. v prášku, lyofilizovaný, zmrazený, koncentrovaný, uzený), nebo musí být těmito údaji doplněn, a to ve všech případech, kdy by opomenutí těchto údajů mohlo vést kupujícího v omyl.

Na všech potravinách, které byly ošetřeny ionizujícím zářením, musí být uveden tento údaj:

— ve španělštině:

„irradiado“ nebo „tratado con radiación ionizante“,

— v dánštině:

„bestrålet/...“ nebo „strålekonservet“ nebo „behandlet med ioniserende stråling“ nebo „konservet med ioniserende stråling“,

— v němčině:

„bestrahlt“ nebo „mit ionisierenden Strahlen behandelt“,

— v řečtině:

„επεξεργασμένο με ιονίζουσα ακτινοβολία“ nebo „ακτινοβολημένο“,

— v angličtině:

„irradiated“ nebo „treated with ionising radiation“,

— ve francouzštině:

„traité par rayonnements ionisants“ nebo „traité par ionisation“,

— v italštině:

„irradiato“ nebo „trattato con radiazioni ionizzanti“,

— v nizozemštině:

„doorstraald“ nebo „door bestraling behandeld“ nebo „met ioniserende stralen behandeld“,

— v portugalštině:

„irradiado“ nebo „tratado por irradiação“ nebo „tratado por radiação ionizante“,

— ve finštině:

„säteilytetty“ nebo „käsitelty ionisoivalla säteilyllä“,

— ve švédštině:

„bestrålad“ nebo „behandlad med joniserande stråling“.

Článek 6

1. Seznam složek se uvádí podle tohoto článku a podle příloh I, II a III.

2. Složky nemusí být uvedeny v případě

a) — čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaných, krájených nebo podobně upravených,

- sycených vod, v jejichž označení je uvedeno, že jsou sycené,
  - kvasných octů, pokud pocházejí výhradně z jediné základní suroviny a pokud do nich nebyly přidány žádné jiné složky,
- b) — sýrů,
- másla,
  - kysaného mléka a smetany,
- pokud do nich nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných výrobků, enzymů a mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě nebo jedlé soli potřebné k výrobě sýrů, s výjimkou čerstvých a tavených sýrů,
- c) výrobků sestávajících z jediné složky, pokud
- je obchodní název totožný s názvem složky, nebo
  - obchodní název umožňuje určit povahu složky bez rizika záměny.
3. V případě nápojů obsahujících více než 1,2 % (obj.) alkoholu stanoví Rada na návrh Komise do 22. prosince 1982 pravidla pro označování složek.
4. a) „Složkou“ se rozumí jakákoli látka, včetně přídatných látek, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomná, i když případně ve změněné formě.
- b) Pokud byla složka potraviny sama vyrobena z několika složek, musí být tyto složky považovány za složky dotyčné potraviny.
- c) Za složky se nepovažují
- i) součásti složky, které jsou během výroby přechodně odděleny a poté jsou do potraviny opět přidány v množství nepřekračující původní podíl;
  - ii) přídatné látky,
    - které se dostaly do potraviny pouze proto, že byly obsaženy v jedné nebo více složkách této potraviny, pokud v konečném výrobku již neplní technologickou funkci,
    - které se používají jako pomocné látky při zpracování;
  - iii) látky používané v nezbytně nutných množstvích jako rozpouštědla nebo nosiče přídatných látek nebo látek určených k aromatizaci potravin.
- d) V některých případech může být postupem podle čl. 20 odst. 2 rozhodnuto, zda jsou plněny podmínky uvedené v písm. c), bodech ii) a iii).
5. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny. Před tímto seznamem musí být uveden patřičný údaj obsahující slovo „složení“.
- Avšak:
- přidaná voda a těkavé látky se v seznamu uvádějí v pořadí podle jejich hmotnosti v konečném výrobku; množství vody přidané do potraviny jako složka se vypočítá odečtením celkového množství ostatních použitých složek od celkového množství konečného výrobku. Toto množství vody se nemusí brát v úvahu, pokud jí není v konečném výrobku více než 5 % hmotnostních;
  - složky používané v koncentrované nebo sušené formě a rekonstituované během výroby smějí být uvedeny v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti stanovené před koncentrací nebo sušením;
  - v případě koncentrovaných nebo sušených potravin, do nichž je třeba přidat vodu, mohou být složky uvedeny v pořadí podle jejich poměru v rekonstituovaném výrobku, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „složky rekonstituovaného výrobku“ nebo „složky výrobku připraveného ke spotřebě“;
  - v případě směsí ovoce nebo zeleniny, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádného určitého ovoce nebo zeleniny, smějí být tyto složky uvedeny v jiném pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „v proměnlivých hmotnostních podílech“;
  - v případě směsí koření nebo bylin, ve kterých hmotnostní podíl žádného z nich výrazně nepřevládá, smějí být tyto složky uvedeny v jiném pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „v proměnlivých hmotnostních podílech“.
6. Složky se označují svým specifickým názvem, popřípadě podle pravidel stanovených v článku 5.
- Avšak:
- složky, které náleží do jedné ze skupin uvedených v příloze I a které jsou součástí jiné potraviny, mohou být označeny pouze názvem této skupiny.
- Změny seznamu skupin v příloze I mohou být provedeny postupem podle čl. 20 odst. 2.
- Označení „škrob“ uvedené v příloze I však musí být doplněno údajem o jeho specifickém rostlinném původu, pokud tato složka může obsahovat lepek;
- složky náležející do jedné ze skupin uvedených v příloze II musí být povinně označeny názvem této skupiny, po kterém následuje jejich specifický název nebo jejich číslo ES; pokud určitá složka náleží do více skupin, uvede se skupina, která odpovídá její hlavní funkci v dotyčné potravine.
- Změny této přílohy vycházející z vývoje vědeckých a technických poznatků se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 2.
- Označení „modifikovaný škrob“ uvedené v příloze II však musí být doplněno údajem o jeho specifickém rostlinném původu, pokud tato složka může obsahovat lepek;
5. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití

— látky určené k aromatizaci musí být označeny v souladu s přílohou III,

— zvláštní ustanovení Společenství týkající se uvádění údajů o ošetření složek ionizujícím zářením se následně přijmou postupem podle článku 95 Smlouvy.

7. Právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy mohou pro některé potraviny stanovit, že spolu s názvem, pod nímž jsou tyto potraviny prodávány, musí být uveden údaj o určité složce nebo určitých složkách.

U případných vnitrostátních právních předpisů se použije postup podle článku 19.

Právní předpisy Společenství uvedené v tomto odstavci se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 2.

8. V případě uvedeném v odst. 4 písm. b) může být směsná složka zařazena do seznamu složek pod vlastním pojmenováním, pokud tak stanoví právní předpisy nebo pokud je dlouhodobě užívané, podle celkové hmotnosti složek a za předpokladu, že bezprostředně následuje výčet jejích vlastních složek.

Tento výčet však není povinný,

a) pokud směsná složka tvoří méně než 25 % konečného výrobku; toto ustanovení se však nepoužije pro přídatné látky, s výhradou ustanovení odst. 4 písm. c);

b) pokud je směsná složka potravinou, u níž právní předpisy Společenství nepožadují uvedení seznamu složek.

9. Odchylně od odstavce 5 nemusí být obsah vody uveden,

a) pokud se voda během výrobního procesu používá výhradně k tomu, aby složka použitá v koncentrovaném nebo sušeném stavu byla rekonstituována do svého původního stavu;

b) v případě nálevu, který se běžně nekonzumuje.

Článek 7

1. Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potraviny musí být uvedeno v souladu s tímto článkem.

2. Údaj uvedený v odstavci 1 je povinný,

a) pokud dotyčná složka nebo skupina složek je uvedena v názvu, pod kterým je potravina prodávána nebo s nímž ji spotřebitelé obvykle spojují, nebo

b) pokud dotyčná složka nebo skupina složek je na etiketě zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním, nebo

c) dotyčná složka nebo skupina složek je důležitá pro charakterizaci potraviny a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna z důvodu svého názvu nebo vzhledu, nebo

d) v případech stanovených postupem podle čl. 20 odst. 2.

3. Odstavec 2 se nepoužije:

a) pro složku nebo skupinu složek,

— jejichž čistá hmotnost po odkapání je uvedena v souladu s čl. 8 odst. 4, nebo

— jejichž množství musí být na etiketě uvedeno již podle právních předpisů Společenství, nebo

— jež jsou použity v malém množství pro účely aromatizování, nebo

— které nejsou takové povahy, aby jejich uvedení v názvu, pod kterým je potravina prodávána, mělo vliv na volbu spotřebitele v zemi prodeje, neboť rozdílné množství není podstatné pro charakterizaci potraviny nebo potraviny neodlišuje od podobných potravin. V případě pochybností o tom, zda podmínky stanovené v této odrážce jsou splněny, se rozhodne postupem podle čl. 20 odst. 2;

b) pokud zvláštní předpisy Společenství přesně stanoví množství složky nebo skupiny složek, aniž by upravovaly jeho uvádění na etiketě;

c) v případech uvedených ve čtvrté a páté odrážce čl. 6 odst. 5;

d) v případech stanovených postupem podle čl. 20 odst. 2.

4. Uvedené množství, vyjádřené v procentech, musí odpovídat množství složky nebo skupiny složek v okamžiku jejich zpracování. V právních předpisech Společenství však mohou být pro některé potraviny stanoveny odchylky od této zásady. Tyto předpisy se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 2.

5. Údaj uvedený v odstavci 1 se uvádí buď v názvu, pod kterým je potravina prodávána, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, nebo v seznamu složek společně s dotyčnou složkou nebo skupinou složek.

6. Tento článek se použije, aniž jsou dotčena pravidla Společenství o nutričním označování potravin.

Článek 8

1. Čisté množství potravin v hotovém balení musí být vyjádřeno:

— u tekutin v jednotkách objemu,

— u ostatních výrobků v jednotkách hmotnosti,

podle vhodnosti v litrech, centilitrech, mililitrech, kilogramech nebo gramech.

Právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy mohou pro některé vymezené potraviny stanovit odchylku od tohoto pravidla.

U případných vnitrostátních právních předpisů se použije postup podle článku 19.

2. a) Pokud právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy stanoví povinnost uvádět určitý typ množství (např. nominální množství, minimální množství, průměrné množství), pak pro účely této směrnice je tímto množstvím čisté množství.

Aniž je dotčena informace uvedená v článku 24, členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům všechna opatření přijatá podle tohoto bodu.

- b) Právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy mohou u některých vymezených potravin, které jsou řazeny do tříd podle množství, stanovit povinnost uvádět jiné údaje o množství.

U případných vnitrostátních právních předpisů se použije postup podle článku 19.

- c) Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých jednotek v hotovém balení, které obsahují stejné množství téhož výrobku, pak uvedení čistého množství se skládá z údaje o čistém množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení, a z údaje o celkovém počtu těchto balení. Uvedení těchto údajů však není povinné, pokud je celkový počet jednotlivých balení zvnějšku jasně viditelný a snadno spočitatelný a pokud je zvnějšku jasně viditelné alespoň jedno označení čistého množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení.

- d) Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých balení, která nejsou považována za prodejní jednotky, pak uvedení čistého množství se skládá z údaje o celkovém čistém množství a údaje o celkovém počtu jednotlivých balení. Právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy nemusí pro některé potraviny stanovit povinnost uvádět celkový počet jednotlivých balení.

Aniž je dotčena informace uvedená v článku 24, členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům všechna opatření přijatá podle tohoto bodu.

3. V případě potravin, které se obvykle prodávají na kusy, nemusí členské státy vyžadovat uvedení čistého množství, pokud je počet jednotek zvnějšku jasně viditelný a snadno spočitatelný nebo, není-li tomu tak, pokud je tento počet uveden na etiketě.

Aniž je dotčena informace uvedená v článku 24, členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům všechna opatření přijatá podle tohoto odstavce.

4. U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí též čistá hmotnost této potraviny po odkapání.

Pro účely tohoto odstavce se „nálevem“ rozumí následující výrobky, popřípadě jejich směsi a rovněž tyto výrobky ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu, pokud je kapalina při této úpravě pouze doplňkem základních složek, a není tedy rozhodujícím faktorem pro koupi: voda, vodné roztoky solí, lakt, vodné

roztoky potravinářských kyselin, ocet, vodné roztoky cukrů, vodné roztoky jiných látek se sladivým účinkem, ovocné nebo zeleninové šťávy v případě ovoce či zeleniny.

Tento seznam může být doplněn postupem podle čl. 20 odst. 2.

Kontrolní metody pro stanovení čisté hmotnosti po odkapání se stanoví postupem podle čl. 20 odst. 2.

5. Uvádění čistého množství není povinné u potravin:

- se značnými úbytky objemu nebo hmotnosti, které jsou prodávány po kusech nebo váženy v přítomnosti kupujícího;
- jejichž čisté množství je menší než 5 g nebo 5 ml; toto ustanovení se však nepoužije pro koření a byliny.

Právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy, které se týkají některých specifických potravin, mohou ve výjimečných případech stanovit prahové hodnoty vyšší než 5 g nebo 5 ml, pokud tím nebude ohrožena informovanost kupujícího.

Aniž je dotčena informace uvedená v článku 24, členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům všechna opatření přijatá podle tohoto odstavce.

6. Právní předpisy Společenství uvedené v odst. 1 druhém pododstavci, odst. 2 písm. b) a d) a odst. 5 druhém pododstavci se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 9

1. Datum minimální trvanlivosti potraviny je datum, do kterého si potravina uchovává své specifické vlastnosti při správném způsobu skladování.

Datum se uvádí podle ustanovení odstavců 2 až 5.

2. Toto datum se uvádí slovy:

- „minimální trvanlivost do...“, obsahuje-li datum uvedení dne,
- „minimální trvanlivost do konce...“ v ostatních případech.

3. Ke slovům uvedeným v odstavci 2 se připojí

- buď vlastní datum, nebo
- odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě.

V případě potřeby se tyto údaje doplní údajem o podmínkách uchování, jejichž dodržení umožní zajistit uvedenou trvanlivost.

4. Datum se skládá z nekódovaného tvaru v pořadí den, měsíc a rok.

Avšak v případě potravin:

- s trvanlivostí nepřekračující tři měsíce postačí uvedení dne a měsíce,

- s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců postačí uvedení měsíce a roku,
- s trvanlivostí delší než 18 měsíců postačí uvedení roku.

Způsob uvedení data může být stanoven postupem podle čl. 20 odst. 2.

5. S výhradou předpisů Společenství, které ukládají jiné způsoby uvedení data, nemusí být datum minimální trvanlivosti uvedeno v případě

- čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaných, krájených nebo podobně upravených. Tato odchylka se nevztahuje na naklíčená semena a podobné produkty, jako jsou klíčky luštěnin,
- vín, likérových vín, šumivých vín, aromatizovaných vín a podobných výrobků získaných z jiného ovoce než z hroznů, jakož i v případě nápojů kódů KN 2206 00 91, 2206 00 93 a 2206 00 99 vyrobených z hroznů nebo hroznového moštu,
- nápojů obsahujících nejméně 10 % (obj.) alkoholu,
- osvěžujících nealkoholických nápojů, ovocných šťáv, ovocných nektarů a alkoholických nápojů v jednotlivých nádobách o více než pěti litrech, určených k zásobování zařízení společného stravování,
- výrobků pekárenského odvětví, které jsou vzhledem ke své povaze obvykle spotřebovány do 24 hodin od výroby,
- octa,
- jedlé soli,
- cukru v pevné formě,
- cukrovinek sestávajících téměř výhradně z ochucených a/nebo přibarvených cukrů,
- žvýkaček a podobných výrobků ke žvýkání,
- balení jednotlivých porcí zmrzliny.

Článek 10

1. V případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, a mohou tedy po krátké době představovat bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví, musí být datum minimální trvanlivosti nahrazeno slovy „spotřebujte do“ s příslušným datem.

2. Před datem musí být uvedeny výrazy:

- ve španělštině: „fecha de caducidad“,
- v dánštině: „sidste anvendelsesdato“,
- v němčině: „verbrauchen bis“,
- v řečtině: „ανάλογη μέχρη“,
- v angličtině: „use by“,
- ve francouzštině: „à consommer jusqu'au“,
- v italštině: „da consumare entro“,
- v nizozemštině: „te gebruiken tot“,
- v portugalskéštině: „a consumir até“,

- ve finštině: „viimeinen käyttöajankohta“,
- ve švédštině: „sista förbrukningsdag“.

Za těmito výrazy musí následovat:

- buď vlastní datum, nebo
- odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě.

Za těmito údaji následuje popis podmínek uchování, které musí být dodrženy.

3. Datum se skládá z nekódovaného tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.
4. V některých případech lze postupem podle čl. 20 odst. 2 rozhodnout o tom, zda jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1.

Článek 11

1. Návod k použití potravin musí být uveden takovým způsobem, aby umožnil její vhodné použití.
2. Právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy mohou u některých potravin stanovit způsob, jakým má být návod k použití uváděn.

U případných vnitrostátních právních předpisů se použije postup podle článku 19.

Právní předpisy Společenství uvedené v tomto odstavci se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 12

Pravidla týkající se údajů o obsahu alkoholu v % (obj.) jsou v případě výrobků čísel 22.04 a 22.05 stanovena ve specifických předpisech Společenství, které se na tyto výrobky vztahují.

V případě jiných nápojů obsahujících více než 1,2 % (obj.) alkoholu se tato pravidla stanoví postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 13

1. a) Pokud jsou potraviny v hotovém balení, údaje stanovené v článku 3 a čl. 4 odst. 2 se uvádějí na obalu nebo na etiketě přípevněné k obalu.
- b) Odchylně od písmene a) a aniž jsou dotčeny předpisy Společenství o nominálních množstvích, pokud jsou potraviny v hotovém balení:
  - určené konečnému spotřebiteli, avšak uváděné na trh ve fázi, která předchází prodeji konečnému uživateli a při které nedochází k prodeji zařízením společného stravování,
  - určené pro dodání zařízením společného stravování za účelem přípravy, zpracování, dělení nebo porcování,

údaje stanovené v článku 3 a čl. 4 odst. 2 mohou být uvedeny pouze v obchodní dokumentaci příslušných potravin, pokud je zajištěno, že tyto dokumenty obsahující všechny vyznačované údaje jsou buď přiloženy k příslušným potravinám, nebo byly zaslány před dodáním zásilky nebo současně s ní.

c) V případech uvedených v písmeni b) se údaje stanovené v čl. 3 odst. 1 bodech 1, 5 a 7, popřípadě rovněž údaje stanovené v článku 10, uvádějí také na vnějším obalu, v němž jsou potraviny uváděny na trh.

2. Údaje stanovené v článku 3 a v čl. 4 odst. 2 musí být snadno srozumitelné a vyznačené na dobře viditelném místě tak, aby byly dobře viditelné, snadno čitelné a nesmazatelné.

Nesmějí být žádným způsobem skryty, zastřeny nebo přerušeny jiným textem nebo vyobrazením.

3. Údaje uvedené v čl. 3 odst. 1 bodech 1, 4, 5 a 10 se uvádějí ve stejném zorném poli.

Tento požadavek může být rozšířen na údaje stanovené v čl. 4 odst. 2.

4. V případě skleněných lahví určených k opakovanému použití, které jsou nesmazatelně označeny a které z tohoto důvodu nejsou opatřeny etiketou, krčkovou nebo rukávovou etiketou, jakož i v případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha měří méně než 10 cm², musí být uvedeny pouze údaje stanovené v čl. 3 odst. 1 bodech 1, 4 a 5.

Odstavec 3 se v tomto případě nepoužije.

5. Irsko, Nizozemsko a Spojené království mohou v případě mléka a mléčných výrobků plněných do lahví určených k opakovanému použití stanovit odchylky od čl. 3 odst. 1 a od odstavce 3 tohoto článku.

Sdělí Komisi všechna opatření přijatá podle prvního pododstavce.

Článek 14

Pokud potraviny nabízené k prodeji konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování nejsou v hotovém balení nebo pokud jsou potraviny baleny v místě prodeje na požádání spotřebitele nebo baleny do hotového balení pro přímý prodej, stanoví členské státy pravidla pro uvádění údajů stanovených v článku 3 a v čl. 4 odst. 2.

Členské státy mohou stanovit, že uvádění těchto údajů nebo některých z nich není povinné, pokud je zajištěna dostatečná informovanost spotřebitele.

Článek 15

Tato směrnice nemá vliv na ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které při neexistenci právních předpisů Společenství stanovují méně přísné požadavky na označování některých potravin nabízených k prodeji v nestandardních obalech, jako jsou figurky nebo upomínkové předměty.

Článek 16

1. Členské státy zajistí na svém území zákaz prodeje potravin, u nichž nejsou údaje stanovené v článku 3 a čl. 4 odst. 2 uvedeny v jazyce snadno srozumitelném pro spotřebitele, pokud není informovanost spotřebitele účinně zajištěna jinými opatřeními, která se stanoví postupem podle čl. 20 odst. 2 a která se týkají jednoho nebo více údajů na etiketě.

2. Členský stát, v němž je výrobek uváděn na trh, může na svém území v souladu s pravidly Smlouvy stanovit, že tyto údaje musí být na etiketě uvedeny nejméně v jednom nebo více jazycích, které zvolí z úředních jazyků Společenství.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebrání tomu, aby údaje na etiketě byly uvedeny v několika jazycích.

Článek 17

Členské státy upustí od stanovování požadavků podrobnějších, než jsou požadavky stanovené v člincích 3 až 13 týkající se způsobu vyznačování údajů uvedených v článku 3 a čl. 4 odst. 2.

Článek 18

1. Členské státy nesmějí zakazovat obchod s potravinami, které jsou v souladu s pravidly stanovenými v této směrnici, zaváděním neharmonizovaných vnitrostátních předpisů upravujících označování a obchodní úpravu některých potravin nebo potravin obecně.

2. Odstavec 1 se nepoužije pro neharmonizované vnitrostátní předpisy, které jsou oprávněné z důvodu

- ochrany veřejného zdraví,
- předcházení podvodům, pokud by ovšem takové předpisy nemohly znesnadnit používání definic a pravidel stanovených touto směrnicí,
- ochrany práv průmyslového a obchodního vlastnictví, uvádění proveniencí, označení místa původu a předcházení nekalé soutěži.

Článek 19

Odkazuje-li se na tento článek, použije se následující postup v případě, že členský stát považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy.

Členský stát sdělí Komisi a ostatním členským státům zamýšlená opatření a jejich odůvodnění. Komise konzultuje s členskými státy v rámci Stálého výboru pro potraviny zřízeného rozhodnutím Rady 69/414/EHS⁽¹⁾, pokud považuje tyto konzultace za užitečné nebo pokud to požaduje členský stát.

Členský stát může přijmout zamýšlená opatření až po uplynutí tří měsíců od sdělení, a za předpokladu, že neobdržel záporné stanovisko Komise.

(¹) Úř. věst. L 291, 29.11.1969, s. 9.

Při splnění této podmínky a před uplynutím výše uvedené lhůty zahájí Komise postup podle čl. 20 odst. 2 s cílem stanovit, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, včetně případných vhodných změn.

Článek 20

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potraviny (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 21

Jsou-li pro usnadnění použití této směrnice nezbytná dočasná opatření, přijmou se postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 22

Touto směrnicí nejsou dotčeny předpisy Společenství přijaté již 22. prosince 1978 týkající se označování a obchodní úpravy některých potravin.

Změny nezbytné pro dosažení souladu těchto předpisů s pravidly stanovenými touto směrnicí se přijmou postupem platným pro každý z příslušných předpisů.

Článek 23

Tato směrnice se nevztahuje na výrobky určené k vývozu ze Společenství.

Článek 24

Členské státy zajistí, aby Komise obdržela znění všech důležitých ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25

Tato směrnice se použije rovněž pro francouzské zámořské departementy.

Článek 26

1. Směrnice 79/112/EHS ve znění směrnic uvedených v příloze IV části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států, pokud jde o lhůty pro provedení uvedené v příloze IV části B.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek 27

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 28

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. března 2000.

Za Evropský parlament

předseda

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

J. GAMA

PŘÍLOHA I

SKUPINY SLOŽEK, JEJICHŽ SPECIFICKÝ NÁZEV LZE NAHRADIT NÁZVEM SKUPINY

Definice	Pojmenování
Rafinované oleje kromě olivového oleje	„Olej“ spolu s — přídatným jménem „rostlinný“, popřípadě „živočišný“, nebo — uvedením jeho specifického rostlinného nebo živočišného původu, Přídatné jméno „ztužený“ musí být připojeno k údajům o ztuženém oleji
Rafinované tuky	„Tuk“ spolu s — přídatným jménem „rostlinný“, popřípadě „živočišný“, nebo — uvedením jeho specifického rostlinného nebo živočišného původu Přídatné jméno „ztužený“ musí být připojeno k údajům o ztuženém oleji
Směsi mouky ze dvou nebo více druhů obilí	„Mouka“ s následným výčtem druhů obilí, ze kterých byla vyrobena, uvedených v sestupném pořadí podle hmotnosti
Škroby a škroby modifikované fyzikálním způsobem nebo enzymy	„Škrob“
Všechny druhy ryb, kde ryba tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na specifický druh ryby	„Ryby“
Všechny druhy sýrů, kde sýr nebo směs sýrů tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na specifický druh sýra	„Sýr“
Všechna koření obsahující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Koření“ nebo „směs koření“
Všechny byliny nebo části bylin obsahujících nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Byliny“ nebo „směs bylin“
Všechny druhy klovatinových přípravků používaných při výrobě gumového základu pro žvýkačky	„Gumový základ“
Všechny druhy strouhanky z pečených obilných výrobků	„Strouhanka“
Všechny druhy sacharózy	„Cukr“
Bezvodá dextróza a monohydrát dextrózy	„Dextróza“
Škrobový sirup a sušený škrobový sirup	„Škrobový sirup“
Všechny druhy mléčných bílkovin (kaseiny, kaseináty a syrovátkové bílkoviny) a jejich směsi	„Mléčné bílkoviny“
Lisované, expelované nebo rafinované kakaové máslo	„Kakaové máslo“
Veškeré kandované ovoce, které netvoří více než 10 % hmotnostních potraviny	„Kandované ovoce“
Zeleninové směsi, které netvoří více než 10 % hmotnostních potraviny	„Zelenina“
Všechny druhy vín, jak jsou definovány v nařízení Rady č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem ⁽¹⁾	„Víno“

(1) Úř. věst. 179, 14.7.1999, s. 1.

PŘÍLOHA II

SKUPINY SLOŽEK, KTERÉ MUSÍ BÝT POJMENOVÁNY NÁZVEM SKUPINY, DO KTERÉ SLOŽKY PATŘÍ, S NÁSLEDNÝM UVEDENÍM JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU NEBO ČÍSLA ES

Barvivo	Modifikovaný škrob ⁽¹⁾
Konzervant	Náhradní sladidlo
Antioxidant	Kypřicí látka
Emulgátor	Odpěňovač
Zahušťovadlo	Lešticí látka
Želírující látka	Tavicí soli ⁽²⁾
Stabilizátor	Látka zlepšující mouku
Látka zvýrazňující chuť a vůni	Zpevňující látka
Kyselina	Zvlhčující látka
Regulátor kyselosti	Plnidlo
Protispěková látka	Balicí plyn

⁽¹⁾ Nevyžaduje se uvedení specifického názvu nebo čísla ES.

⁽²⁾ Pouze pro tavené sýry a výrobky z tavených sýrů.

PŘÍLOHA III

POJMENOVÁNÍ LÁTEK URČENÝCH K AROMATIZACI V SEZNAMU SLOŽEK

1. Látky určené k aromatizaci musí být pojmenovány slovy „látka určená k aromatizaci (látky určené k aromatizaci)“ nebo přesnějším názvem nebo popisem látky určené k aromatizaci.
2. Slovo „přírodní“ nebo jiné slovo mající v podstatě stejný význam může být použito pouze pro látky určené k aromatizaci, jejichž aromatická složka obsahuje výhradně aromatické látky, jak jsou definovány v čl. 1 odst. 2 písm. b) bodě i) směrnice Rady 88/388/EHS ze dne 22. června 1988 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se látek určených k aromatizaci pro použití v potravinách a výchozích materiálů pro jejich výrobu ⁽¹⁾ nebo aromatické přípravky, jak jsou definovány v čl. 1 odst. 2) písm. c) uvedené směrnice.
3. Pokud název látky určené k aromatizaci obsahuje odkaz na rostlinný nebo živočišný charakter nebo původ látek, které obsahuje, pak slovo „přírodní“ nebo jakékoli jiné slovo mající v podstatě stejný význam nesmí být použito, pokud nebyla aromatická složka izolována vhodnými fyzikálními postupy, enzymovými nebo mikrobiálními postupy nebo tradičními způsoby přípravy potravin výhradně nebo téměř výhradně z dotyčné potraviny nebo dotyčného zdroje aromatu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 15.7.1988, s. 61. Směrnice ve znění směrnice Komise 91/71/EHS (Úř. věst. L 42, 15.2.1991, s. 25).

PŘÍLOHA IV

ČÁST A

ZRUŠENÁ SMĚRNICE S NÁSLEDNÝMI ZMĚNAMI

(podle článku 26)

Směrnice Rady 79/112/EHS (Úř. věst. L 33, 8.2.1979, s. 1)

Směrnice Rady 85/7/EHS (Úř. věst. L 2, 3.1.1985, s. 22), pouze čl. 1 odst. 9

Směrnice Rady 86/197/EHS (Úř. věst. L 144, 29.5.1986, s. 38)

Směrnice Rady 89/395/EHS (Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 17)

Směrnice Komise 91/72/EHS (Úř. věst. L 42, 15.2.1991, s. 27)

Směrnice Komise 93/102/ES (Úř. věst. L 291, 25.11.1993, s. 14)

Směrnice Komise 95/42/ES (Úř. věst. L 182, 2.8.1995, s. 20)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/4/ES (Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 21)

ČÁST B

LHŮTY PRO PROVEDENÍ VE VNITROSTÁTNÍM PRÁVU

(podle článku 26)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Povolení obchodu s výrobky, které jsou v souladu s touto směrnicí	Zákaz obchodu s výrobky, které nejsou v souladu s touto směrnicí
79/112/EHS	30. prosince 1994	22. prosince 1980	22. prosince 1982
85/7/EHS			
86/197/EHS		1. května 1988	1. května 1989
89/395/EHS		20. prosince 1990	20. června 1990
91/72/EHS		30. června 1992	1. ledna 1994
93/102/EHS		1. ledna 1995	30. června 1996
95/42/ES			
97/4/ES			14. srpna 1998

PŘÍLOHA V

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 79/112/EHS	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Čl. 3 odst. 1 bod 1	Čl. 3 odst. 1 bod 1
Čl. 3 odst. 1 bod 2	Čl. 3 odst. 1 bod 2
Čl. 3 odst. 1 bod 2a	Čl. 3 odst. 1 bod 3
Čl. 3 odst. 1 bod 3	Čl. 3 odst. 1 bod 4
Čl. 3 odst. 1 bod 4	Čl. 3 odst. 1 bod 5
Čl. 3 odst. 1 bod 5	Čl. 3 odst. 1 bod 6
Čl. 3 odst. 1 bod 6	Čl. 3 odst. 1 bod 7
Čl. 3 odst. 1 bod 7	Čl. 3 odst. 1 bod 8
Čl. 3 odst. 1 bod 8	Čl. 3 odst. 1 bod 9
Čl. 3 odst. 1 bod 9	Čl. 3 odst. 1 bod 10
Čl. 3 odst. 2 a 3	Čl. 3 odst. 2 a 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1 2 a 3	Čl. 6 odst. 1 2 a 3
Čl. 6 odst. 4 písm. a) a b)	Čl. 6 odst. 4 písm. a) a b)
Čl. 6 odst. 4 písm. c) bod i)	Čl. 6 odst. 4 písm. c) bod i)
Čl. 6 odst. 4 písm. c) bod ii) první odrážka	Čl. 6 odst. 4 písm. c) bod ii)
Čl. 6 odst. 4 písm. c) bod ii) druhá odrážka	Čl. 6 odst. 4 písm. c) bod iii)
Čl. 6 odst. 4 písm. d)	Čl. 6 odst. 4 písm. d)
Čl. 6 odst. 5 písm. a)	Čl. 6 odst. 5
Čl. 6 odst. 5 písm. b)	Čl. 6 odst. 6
Čl. 6 odst. 6	Čl. 6 odst. 7
Čl. 6 odst. 7 první pododstavec	Čl. 6 odst. 8 první pododstavec
Čl. 6 odst. 7 druhý pododstavec první a druhá odrážka	Čl. 6 odst. 8 druhý pododstavec písm. a) a b)
Čl. 6 odst. 8	Čl. 6 odst. 9
Článek 7	Článek 7
Čl. 8 odst. 1 až 5	Čl. 8 odst. 1 až 5
Čl. 8 odst. 6	—
Čl. 8 odst. 7	Čl. 8 odst. 6
Čl. 9 odst. 1 až 4	Čl. 9 odst. 1 až 4
Čl. 9 odst. 5	—
Čl. 9 odst. 6	Čl. 9 odst. 5
Článek 9a	Článek 10
Článek 10	Článek 11
Článek 10a	Článek 12
Článek 11 odst. 1 a 2	Čl. 13 odst. 1 a 2
Čl. 11 odst. 3 písm. a)	Čl. 13 odst. 3
Čl. 11 odst. 3 písm. b)	—
Čl. 11 odst. 4	Čl. 13 odst. 4
Čl. 11 odst. 5	—
Čl. 11 odst. 6	Čl. 13 odst. 5 první pododstavec
Čl. 11 odst. 7	Čl. 13 odst. 5 druhý pododstavec
Články 12 a 13	Články 14 a 15
Článek 13a	Článek 16
Články 14 a 15	Články 17 a 18
Čl. 16 odst. 1	—
Čl. 16 odst. 2	Článek 19
Čl. 17 první pododstavec	Čl. 20 odst. 1
Čl. 17 druhý, třetí, čtvrtý a pátý pododstavec	Čl. 20 odst. 2

Článek 18	—
Články 19, 20 a 21	Články 21, 22 a 23
Čl. 22 odst. 1, 2 a 3	—
Čl. 22 odst. 4	Článek 24
Článek 23	—
Článek 24	Článek 25
Článek 25	—
Článek 26	—
—	Článek 26
—	Článek 27
—	Článek 28
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III
—	Příloha IV
—	Příloha V
